

Izhaja vsak četrtek
in velja s poštnino vred
in v Mariboru s pošilja-
njem na dom

za celo leto 3 gld.—kr.

pol leta 1 „ 60 „

četrt leta — „ 80 „

Naročnina se pošilja
opravištvu v stolnem
farovžu.

Deležniki tisk. društva
dobivajo list brez po-
sebne naročnine.

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v poduk.

Posamešne liste
prodaja knjigar Novak
na velikem trgu
po 5 kr. — Rokopisi
se ne vračajo, nepla-
čani listi se ne spre-
jemajo. —

Za oznanila se pla-
čuje od navadne vrsti-
ce, če se natisne en-
krat, 8 kr., dvakrat 12
kr., trikrat 16 kr.

Kaj storiti, če kak naročnik „Sl. Gosp.“ ne dobi?

V tem naročniku in opravištvu „Sl. Gosp.“
nevšečem slučajih se mora izostala številka reklami-
rati, pa kako? No, vzame se pol pole navadnega
papirja, ki se kakor list ali pismo zloži, ali zape-
čatiti se ne smeje. Znotraj se zapiše: Jaz J. J.
zadnje številke . . . „Sl. Gosp.“ nisem prejel, te-
daj njo reklamiram. Zunaj pa se zapiše:

Slavnemu opravištvu „Slov. Gospodarja“ v
Reklamaciji. Mariboru. (Marburg.)

Opazka: Take reklamacije se naj pošiljajo
brez koleka ali marke, t. j. brezplačno in se naj ne
pozabi zunaj zapisati: reklamacija, drugače bi pla-
čilo nas zadelo.

Neredi, mudnost ali morebiti slobnost poštinih
uradov pa se naj zanesljivo opravištvu naznani,
da se to zamore pritožiti pri višjem poštnem uradu
v Gradci, kder bo „Sl. Gosp.“ gotovo prodrlo. Vsaj
plačuje višje 700 fl. na leto za poštni kolek. Mora
se mu tedaj postreči, kakor vsakemu drugemu listu,
bodi si Nemec, Lah ali Madžar.

Opravištvu „Sl. Gosp.“

Cesar Ferdinand I. Mili.

Preuzvišeno našo cesarsko rodbino je dohitela
žalost, ki ob enem zadeva vse avstrijske narode,
vso Avstrijo. Stric sedaj vladajočega cesarja,
svitli cesar Ferdinand je v slovitem gradu českih
kraljev v zlati Pragi na praznik sv. apostolov
Petra in Paula ob 3 popoldne 82 let star umrl.

Ferdinand bil je kot prvorojeni sin cesarja
Franca I. rojen 19. aprila 1793. Bil je od mla-
dih let bolehav pa vendar prijaznega milega srea.

Njegov oče Franc I. ga je dal l. 1830. pri
ogerskem zboru v Požunu s krono sv. Štefana
slovesno kronati za ogerskega kralja. Leta 1835.
je cesar Franc umrl in sedaj mu je sledil Ferdi-
nand I. Tri leta poznej bil je tudi v Milanu ven-
čan kot lombardski kralj. Leta 1846. je cesarstvu
pridobil mesto Krakov. Če se je cesar Franc
včasih precej ostro kot vladar obnašal in v 25letni

vojski s Francozi nesrečo in srečo umil prenašati,
bila so za milo in dobrotljivo sree Ferdinandovo
viharna leta 1848 in 49 presilna in pretežavna.

Dasiravno je nezadovoljnejšem skoro vse dovo-
lil, so vendar čedalje huje razsajali. Moral je 2 krat
iz Dunaja pred puntarsko drhaljo bežati, prvič v
Innsbruck na Tirolskem, drugič pa v Olomuc na
Moravskem, kder se je cesarjevanju odpovedal ter
cesarsko oblast in krono izročil bratovemu sinu,
sedaj vladajočemu cesarju Francu Jožefu I. Sam
pa se je podal v Prago, kder je v kraljevskem
gradu prebival vse svoje ostale žive dni. Le po
letu se je preselil v grad Ploškovice. S politiko
se ni nikdar več pečal. Mesta Dunaja ni smel
nihče v nja navzočnosti omeniti. Živel je za se in
za — uboge.

Iz njegovega cesarjevanja omenimo sledeče
zanimivosti. Dokler je cesar Ferdinand vladoval,
imeli smo še srebrn denar. Z eno dvajsetico si
več opravil, kakor sedaj s papirnatim goldinarjem.
Za njegovega vladanja smo Slovenci dobili Novice
l. 1842. in škofa Slomškega l. 1846. Vojaki so
dobili večjo plačo in od 14 na 8 let znižano služ-
bovanje. Omislil njim je samokresnice (Perkus-
sionsgewehre). Črez 1200 črevljev široko Donavo
je dal potegniti krasni železni most, ki veže Budo
in Pešt. Priskrbel je za Donavo parobrodno dru-
štvo, za Trst pa slavnoznani: Lloyd, ki s svojimi
ljudmi avstrijsko kupčijo širi po jutrovih deželah.
Tudi prve železnice je dal cesar Ferdinand staviti
in velikanski 20.000 črevljev dolgi most, ki Benet-
ke s kopnim veže, je njegovo delo.

Po pravici in resnici cesarska pa je bila
njegova radodarnost in darežljivost. Veliko
tisoč in tisoč ljudi in na stotine zavodov, šol
in cerkva za njim žaluje, ker so zgubili svojega
cesarskega dobrotnika. Ravno ova izredna, darež-
ljiva njegova usmilečnost ga dela ljudem nepozab-
ljivega. Zgodovina ga bo poznala in slavila kot
Ferdinanda Milega. Kolikor ova lastnost in
čednost pri Bogu velja, to pa kažejo znane be-
sede Gospodove:

Blagor usmilenim!